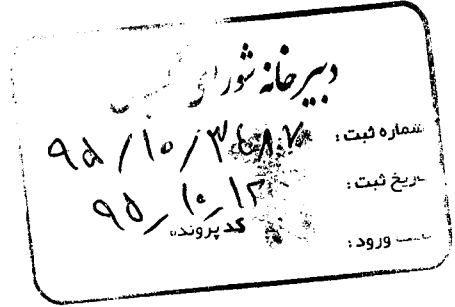

۱۳۴۷۰۳

۱۳۹۵ / ۱۰ / ۱۱

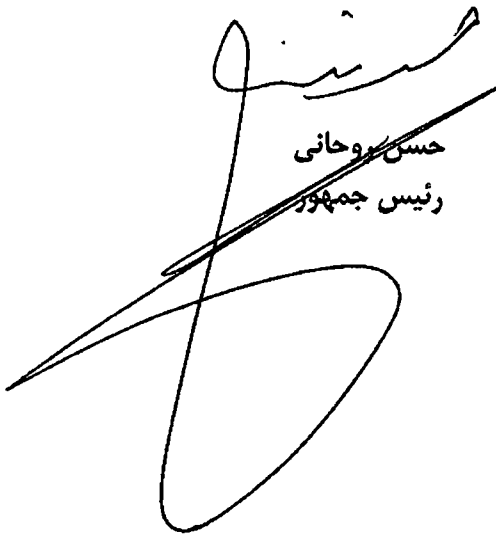
« بسمه تعالی »

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « قانون موافقتنامه کمک متقابل اداری در امور گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان » که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سوم آذرماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۵/۱۰/۱ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۷۱/۲۷۹۵۸ مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۷ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات و ترتیبات مندرج در ماده (۲۶) موافقتنامه می باشد.

حسین روحانی
رئیس جمهور

رونوشت:

لح دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی - دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام - دبیرخانه شورای نگهبان - دفتر معاون اول رئیس جمهور - معاونت امور مجلس رئیس جمهور - معاونت حقوقی رئیس جمهور - وزارت امور خارجه - سازمان برنامه و بودجه کشور - دیوان محاسبات کشور - دفتر هیأت دولت - دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت - امور توافقات بین المللی - معاونت امور تقنینی معاونت امور مجلس - معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح - اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل تدوین قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) ۱۳۹۵/۱۰/۷

شماره: ۱۷۱/۷۷۹۵۸

تاریخ: ۹۵/۱۰/۰۷

پیوست:

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۳۲۶۷/۵۰۸۵۶ مورخ ۱۳۹۵/۵/۲ در اجرای اصل
یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه کمک متقابل اداری در امور گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری آذربایجان که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی
تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۵/۹/۳ و
تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می گردد.

علی لاریجانی

قانون موافقتنامه کمک متقابل اداری در امور گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

ماده واحده - موافقتنامه کمک متقابل اداری در امور گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان مشتمل بر یک مقدمه و بیست و شش ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره ۱ - در اجرای این موافقتنامه، رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

تبصره ۲ - از تاریخ تصویب این قانون، قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان در خصوص همکاری و کمک متقابل در امور گمرکی مصوب ۱۳۸۳/۸/۵ لغو می گردد.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه کمک متقابل اداری در امور گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که از این پس به عنوان «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند؛

با در نظر گرفتن اهمیت تعیین دقیق حقوقی گمرکی و سایر مالیات ها و حصول اطمینان از اجرای صحیح ممنوعیت ها، محدودیت ها و اقدامات کنترلی توسط گمرکات آنها در زمینه کالاهای خاص؛

با در نظر گرفتن اینکه تخلف از قوانین گمرکی برای امنیت کشور طرفهای متعاقد و منافع اقتصادی، تجاری، مالی، اجتماعی، فرهنگی و سلامت عمومی آنان زیان آور است؛

با تشخیص نیاز به همکاری بین‌المللی در زمینه موضوعات مربوط به اعمال و اجرای قوانین گمرکی خود؛

با اعتقاد به اینکه اقدام علیه تخلفات گمرکی می‌تواند با همکاری نزدیک بین گمرکات آنها بر اساس مقررات قانونی مورد موافقت متقابل به نحوی مؤثرتر صورت بگیرد؛

باتوجه به توصیه‌نامه کمک متقابل اداری و بیانیه بهبود همکاری گمرکی و کمک متقابل اداری (بیانیه قبرس) که به ترتیب در تاریخ‌های آذرماه ۱۳۳۲ و مردادماه ۱۳۷۹ (برابر با دسامبر ۱۹۵۳ و ژوئن ۲۰۰۰) توسط شورای همکاری گمرکی صادر گردید؛ همچنین قطعنامه امنیت و تسهیل زنجیره عرضه تجارت بین‌الملل که در خرداد ۱۳۸۱ برابر با ژوئن ۲۰۰۲ به تصویب شورای همکاری گمرکی (که هم اکنون سازمان جهانی گمرک نامیده می‌شود) رسیده است؛ در موارد زیر توافق کرده‌اند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

الف- «گمرک» به معنی زیر خواهد بود:

برای دولت جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری اسلامی ایران؛

برای دولت جمهوری آذربایجان، کارگروه گمرک دولتی؛

ب- «پرداخت‌های گمرکی» یعنی کلیه پرداخت‌ها، مالیات‌ها، هزینه‌ها یا هر

نوع عوارضی که در قلمرو کشور طرفهای متعاقد در اجرای قوانین گمرکی وضع شده‌اند اما شامل عوارض و هزینه‌های ارائه خدمات نمی‌شود.

پ- «قوانین گمرکی» یعنی کلیه مقررات قانونی و اداری قابل اعمال یا

اجراء توسط هر یک از گمرکات راجع به واردات، صادرات، تراباری (انتقال کالا به وسیله حمل دیگر)، گذر (ترانزیت)، انبارداری، جابه‌جایی کالا از جمله مقررات

قانونی و اداری مربوط به اقدامات بازدارنده، محدودکننده و کنترلی و در رابطه با مبارزه با پولشویی

ت- «تخلف گمرکی» یعنی هرگونه نقض یا شروع مبادرت به نقض قوانین گمرکی

ث- «اطلاعات» یعنی هرگونه داده، اعم از پردازش یا تجزیه و تحلیل شده یا نشده و اسناد، گزارشها و سایر مکاتبات به هر شکل، از جمله الکترونیکی یا نسخه‌های گواهی شده یا مصدق آنها

ج- زنجیره عرضه تجارت بین‌المللی یعنی تمام فرآیندهای مرتبط در حرکت مرزی کالا از محل مبدأ تا محل مقصد نهائی

چ- «مأمور» یعنی هر مأمور گمرک یا مأمور سایر نهادهای دولتی که برای اعمال قانون گمرک تعیین شده است.

ح- «شخص» به معنی هم شخص حقیقی و هم حقوقی است مگر اینکه سیاق عبارت به نحو دیگری اقتضاء نماید.

خ- «داده‌های شخصی» یعنی هرگونه داده راجع به شخص حقیقی شناخته شده یا قابل شناسایی

د- «گمرک درخواست‌شونده» به معنی گمرکی خواهد بود که از آن درخواست کمک می‌شود.

ذ- «گمرک درخواست‌کننده» به معنی گمرکی خواهد بود که درخواست مساعدت می‌کند.

ر- «طرف متعاقد درخواست‌کننده» یعنی طرف متعاهدی که گمرک آن، درخواست کمک می‌کند.

ز- «طرف متعاقد درخواست‌شونده» یعنی طرف متعاهدی که از گمرک آن درخواست ارائه کمک شده است.

ماده ۲- دامنه شمول موافقتنامه

۱- طرفهای متعاقد از طریق گمرکات خود در جهت اجرای صحیح قوانین گمرکی، برای جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی و حصول اطمینان از امنیت زنجیره عرضه تجارت بین‌المللی طبق شرایط مندرج در این موافقتنامه، کمکهای اداری را به یکدیگر ارائه خواهند نمود.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد باید کلیه کمکها براساس این موافقتنامه را طبق قوانین ملی خود و در محدوده صلاحیت و منابع موجود گمرک خود انجام دهد.

۳- این موافقتنامه، کمک متقابل اداری بین طرفهای متعاقد را در بر می‌گیرد و تأثیری بر موافقتنامه‌های معاضدت حقوقی متقابل بین آنها ندارد. در صورتی که قرار باشد کمک متقابل توسط دیگر مقامهای طرف متعاقد درخواست‌شونده فراهم شود، گمرک درخواست‌شونده باید مقامهای صلاحیتدار و در صورت اطلاع، موافقتنامه یا ترتیبات مربوط قابل اعمال را مشخص نماید.

۴- مفساد این موافقتنامه برای هیچ شخصی، حق ممانعت از اجرای درخواست کمک را ایجاد نخواهد کرد.

ماده ۳- اطلاعات جهت اعمال و اجرای قوانین گمرکی

۱- گمرکات، طبق درخواست یا به ابتکار خود، اطلاعاتی را که به حصول اطمینان از اجرای صحیح قوانین گمرکی و جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی و امنیت زنجیره عرضه تجارت بین‌المللی کمک می‌کند به یکدیگر ارائه خواهند نمود. این اطلاعات می‌تواند مربوط به موارد زیر باشد:

الف- شیوه‌های جدید اجرای قوانین که اثر بخشی آنها به اثبات رسیده

باشد؛

ب- روندها، شیوه‌ها یا ابزارهای جدید ارتکاب تخلفات گمرکی؛

پ- کالاهایی که معلوم شده می‌توانند موضوع تخلفات گمرکی قرار گیرند، همچنین روشهای حمل و انبارداری به‌کار رفته در مورد کالاهای یاد شده؛
ت- اشخاصی که معلوم شده مرتکب تخلفات گمرکی شده‌اند یا مظنون به ارتکاب تخلف گمرکی هستند؛
ث- هر داده دیگری که به گمرکات در خصوص اهداف کنترل و تسهیل ارزیابی خطر کمک کند.

۲- گمرک درخواست‌شونده بنا به درخواست، اطلاعات زیر را در اختیار گمرک درخواست‌کننده قرار خواهد داد:

الف- آیا کالای وارداتی به قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست‌کننده به‌طور قانونی از قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست‌شونده صادر شده است.
ب- آیا کالای صادر شده از قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست‌کننده به‌طور قانونی به قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست‌شونده وارد شده است و رویه گمرکی که کالاها تحت آن قرار گرفته‌اند، اگر وجود دارد.

ماده ۴- اطلاعات برای ارزیابی پرداخت‌های گمرکی

۱- در صورت درخواست، گمرک درخواست‌شونده، بدون خدشه به ماده (۲۰)، در حمایت از اعمال صحیح قانون گمرکی یا جلوگیری از تقلب گمرکی، اطلاعاتی را در حمایت از گمرک درخواست‌کننده که دلایلی برای شک در صحت و دقت اسناد مربوط دارد، فراهم خواهد کرد.

۲- درخواست باید رویه‌های بررسی که گمرک درخواست‌کننده برعهده گرفته یا کوشش کرده برعهده بگیرد و اطلاعات ویژه درخواست شده را تعیین کند.

ماده ۵- اطلاعات مرتبط با تخلفات گمرکی

هر یک از گمرکات باید بنا به درخواست یا براساس ابتکار خود، اطلاعاتی را در خصوص فعالیت‌های طراحی شده یا جاری یا کامل شده در اختیار گمرک طرف متعاقد دیگر قرار دهد که زمینه‌های معقولی را برای اعتقاد به این ارائه

می کنند که تخلف گمرکی در قلمرو کشور طرف متعاقد دیگر انجام شده یا انجام خواهد شد.

ماده ۶- تبادل پیشین اطلاعات

گمرکات می توانند از طریق ترتیبات متقابل طبق بند (۲) ماده (۲۱) این موافقتنامه اطلاعاتی را پیش از ورود کالاها به قلمرو کشور طرف متعاقد دیگر با استفاده از وسایل الکترونیکی انتقال داده ها مبادله نمایند.

ماده ۷- کمک فوری

در مواردی که ممکن است متضمن خسارت به اقتصاد، بهداشت عمومی، امنیت عمومی از جمله امنیت زنجیره عرضه تجارت بین المللی یا سایر منافع حیاتی هر یک از طرفهای متعاقد باشد، گمرک طرف متعاقد دیگر، در مواردی که امکان پذیر می باشد، کمک را بنا به ابتکار خود بدون تأخیر ارائه خواهد کرد.

ماده ۸- ابلاغ

گمرک درخواست شونده، بنا به درخواست، تمام اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا شخص مقیم یا مستقر در قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست شونده را از تمام تصمیم های اتخاذ شده پیرامون شخص مذکور از سوی گمرک درخواست کننده در زمینه اجرای قوانین گمرکی که در حیطه شمول این موافقتنامه قرار می گیرند، مطلع نماید.

ماده ۹- نظارت و اطلاعات

۱- گمرک درخواست شونده بنا به درخواست، باید تا حد امکان بر موارد زیر نظارت داشته باشد و در خصوص آنها اطلاعاتی را برای گمرک درخواست کننده فراهم نماید:

الف- کالاهای در حال حمل یا در انبار که معلوم شده جهت ارتکاب تخلف گمرکی، در قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست کننده مورد استفاده قرار گرفته یا سوءظن استفاده از آنها وجود دارد؛

ب- وسایل حمل و نقلی که معلوم شده جهت ارتکاب تخلف گمرکی، در قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست کننده، مورد استفاده قرار گرفته یا سوءظن استفاده از آنها وجود دارد؛

پ- اماکنی در قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست شونده که معلوم شده جهت ارتکاب تخلف گمرکی، در قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست کننده، مورد استفاده قرار گرفته یا سوءظن استفاده از آنها وجود دارد؛

ت- اشخاصی که معلوم شده در قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست کننده مرتکب تخلف گمرکی شده یا مظنون به ارتکاب تخلف گمرکی هستند، به ویژه آنهایی که به قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست شونده وارد و از آن خارج می شوند.

۲- هر گمرک اگر دلیلی برای این باور داشته باشد که فعالیت های طراحی شده، جاری یا کامل شده به نظر می آید که تخلف گمرکی را در قلمرو کشور طرف متعاقد دیگر تشکیل می دهد، می تواند چنین نظارتی را به ابتکار خود داشته باشد.

ماده ۱۰- تحویل کنترل شده

گمرکات ممکن است با توافق متقابل، طبق بند (۲) ماده (۲۲) این موافقتنامه جابه جایی کالاهای غیرقانونی یا مظنون را به درون قلمرو کشور خود و گذر (ترانزیت) از آن یا خروج از آن تحت کنترل خود، به منظور جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی، تجویز نمایند. اگر صدور چنین اجازه ای در حدود صلاحیت گمرک نباشد، گمرک مذکور کوشش خواهد کرد تا با مقامهای ملی که چنین صلاحیتی را دارند همکاری کند یا موضوع را به مقامهای مذکور ارجاع خواهد نمود.

ماده ۱۱- کارشناسان و گواهان

گمرک درخواست شونده، می تواند، بنا به درخواست، اجازه دهد مأموران آن در موضوع مربوط به اعمال قوانین گمرکی به عنوان کارشناس یا گواه نزد دادگاه واقع در قلمرو کشور طرف متعاقد دیگر حاضر شوند.

ماده ۱۲- مکاتبه در مورد درخواستها

۱- درخواستهای کمک که به موجب این موافقتنامه به عمل می آید، مستقیماً برای گمرک طرف متعاقد دیگر ارسال خواهد شد. هر گمرک باید یک مرکز تماس را برای این منظور تعیین نماید و مراتب را به گمرک طرف متعاقد دیگر اطلاع دهد.

۲- درخواست کمک به موجب این موافقتنامه به صورت کتبی یا الکترونیکی انجام خواهد شد و با هرگونه اطلاعاتی که جهت اجابت درخواست مزبور مفید به نظر می رسند همراه خواهد بود. گمرک درخواست شونده می تواند خواستار تأیید مکتوب درخواستهای الکترونیکی شود. در مواقعی که شرایط ایجاب می کند درخواستها می تواند به طور شفاهی صورت گیرد. این قبیل درخواستها باید فوراً یا به صورت کتبی یا اگر مورد قبول گمرکات باشد، به صورت الکترونیکی تأیید گردد.

۳- درخواستها باید به زبان انگلیسی انجام بشود. هر سندی که با چنین درخواستهایی همراه باشد باید تاحد لازم به زبان انگلیسی ترجمه بشود.

۴- درخواستهای کمک به موجب این موافقتنامه باید شامل جزئیات زیر باشد:

الف- نام گمرک درخواست کننده

ب- نام گمرک درخواست شونده

پ- موضوع مورد بحث، نوع کمک درخواست شده و دلایل درخواست

ت- شرح مختصری از مورد تحت بررسی و شرایط قانونی و اداری که اعمال می‌شوند.

ث- اسامی و نشانی اشخاص مرتبط با درخواست، چنانچه شناخته شده باشند.

ج- استناد به این موافقتنامه

۵- چنانچه گمرک درخواست‌کننده درخواست دنبال نمودن رویه یا روش خاصی را نماید، گمرک درخواست‌شونده باتوجه به قوانین داخلی خود درخواست مزبور را اجابت خواهد نمود.

۶- اسناد اصلی باید تنها مواقعی درخواست شوند که رونوشت‌ها ناکافی باشند و باید در اولین فرصت برگردانده شوند. حقوق گمرک درخواست‌شونده یا اشخاص ثالث مرتبط با آن، نباید تحت تأثیر قرار گیرند.

ماده ۱۳- شیوه‌های کسب اطلاعات

۱- چنانچه گمرک درخواست‌شونده اطلاعات مورد درخواست را نداشته باشد، اقدام به تحقیق جهت کسب آن اطلاعات خواهد نمود.

۲- چنانچه گمرک درخواست‌شونده مقام صلاحیتدار جهت شروع تحقیق جهت کسب اطلاعات درخواستی نباشد می‌تواند علاوه بر مشخص نمودن مقام صلاحیتدار، درخواست را به آن مقام انتقال دهد.

ماده ۱۴- حضور مأموران در قلمرو کشور طرف متعاقد دیگر

مأمورانی که از سوی گمرک درخواست‌کننده تعیین شده‌اند می‌توانند بنا به درخواست و با اجازه گمرک درخواست‌شونده و با رعایت شرایط وضع شده از طرف گمرک اخیرالذکر به منظور انجام تحقیق پیرامون تخلف گمرکی موارد زیر را اعمال نمایند.

الف- در دفاتر گمرک درخواست‌شونده، اسناد و سایر اطلاعات مربوط به تخلف گمرکی را معاینه کنند و تصویر اسناد و اطلاعات مزبور به آنها تسلیم شود؛

ب- در موقع انجام تحقیق مرتبط با گمرک درخواست کننده توسط گمرک درخواست شونده، در قلمرو کشور طرف متعاقد درخواست شونده حضور داشته باشند این مأموران تنها باید نقش مشاوره‌ای داشته باشند.

ماده ۱۵- حضور مأموران یک طرف متعاقد با دعوت طرف متعاقد دیگر چنانچه گمرک درخواست شونده حضور مأموری از طرف متعاقد دیگر را به هنگام انجام اقدامات مربوط به کمک براساس درخواست، مناسب بداند، گمرک درخواست شونده می‌تواند با رعایت هر گونه قیود و شرایطی که می‌تواند مشخص نماید، از مأمور مذکور جهت مشارکت دعوت به عمل آورد.

ماده ۱۶- ترتیبات مربوط به مأموران بازدیدکننده

۱- هرگاه مأموران هر یک از طرفهای متعاقد براساس شرایط این موافقتنامه در قلمرو کشور طرف متعاقد دیگر حاضر شوند باید همواره بتوانند مدارکی دال بر اینکه در سمت و موقعیت اداری خود هستند را به زبان قابل قبول طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر ارائه دهند.

۲- این مأموران به هنگام حضور در قلمرو کشور طرف متعاقد دیگر به موجب شرایط این موافقتنامه مسئول هر گونه تخلفی خواهند بود که ممکن است مرتکب شوند و از همان حمایتی که طبق قوانین ملی آن طرف متعاقد برای مأموران گمرک آن مقرر شده است، برخوردار خواهند شد.

ماده ۱۷- استفاده از اطلاعات

۱- هرگونه اطلاعاتی که به موجب این موافقتنامه دریافت می‌شود باید فقط توسط گمرکات طرفهای متعاقد و صرفاً برای اهداف کمک اداری به موجب شرایط عنوان شده در این موافقتنامه مورد استفاده قرار بگیرد.

۲- طرف متعاقدی که اطلاعات را ارائه کرده است بنا به درخواست می‌تواند با وجود بند (۱) این ماده، استفاده از آن را توسط سایر مقامها یا برای مقاصد دیگر با رعایت هرگونه قیود و شرایطی که ممکن است مشخص کند، مجاز

نماید. چنین استفاده‌ای باید طبق قوانین ملی طرف متعاهدی باشد که در جستجوی استفاده از اطلاعات است. استفاده از اطلاعات برای مقاصد دیگر شامل استفاده از آن در تحقیقات، تعقیب یا جریان‌های رسیدگی کیفری می‌شود.

ماده ۱۸- محرمانه بودن و حفاظت از اطلاعات

۱- هرگونه اطلاعات دریافت شده به موجب این موافقتنامه محرمانه تلقی شده و باید حداقل مشمول همان محرمانه بودن و حفاظتی باشد که همان نوع اطلاعات به موجب قوانین ملی طرف متعاهدی که آنرا دریافت کرده است مشمول آن هستند.

۲- تا زمانی که به موجب ترتیبات متقابل طبق بند (۲) ماده (۲۸) این موافقتنامه، گمرکات تصمیم نگرفته باشند که چنین اطلاعاتی در کشور قلمرو طرف متعاهدی که اطلاعات دریافت می‌شود، از سطحی از حمایت برخوردار نیستند که الزامات قانون ملی گمرک ارائه‌کننده را محقق می‌سازد، تبادل داده‌های شخصی به موجب این موافقتنامه نباید آغاز گردد.

۳- در نبود ترتیبات متقابل موضوع بند (۲) این ماده داده‌های شخصی تنها موقعی ارائه می‌گردد که گمرک ارائه‌کننده مجاب شود که داده‌های شخصی مزبور در قلمرو کشور طرف متعاهد دریافت‌کننده آنها طبق بندهای (۴) تا (۹) این ماده محافظت می‌شوند.

۴- گمرکی که داده‌های شخصی را دریافت می‌کند بنا به درخواست، گمرکی که آن داده‌ها را فراهم کرده است از استفاده‌ای که از آن شده و نتایج حاصله آگاه خواهد شد.

۵- داده‌های شخصی که به موجب این موافقتنامه فراهم گردیده است باید تنها برای مواقع ضروری به منظور نیل هدفی که برای آن ارائه گردیده است، نگهداری شوند.

۶- گمرک ارائه‌کننده داده‌های شخصی، تا حد امکان باید اطمینان حاصل کنند که این داده‌ها منصفانه و به‌طور قانونی جمع‌آوری گردیده‌اند و اینکه دقیق و به‌روز هستند و در ارتباط با اهدافی که برای آن ارائه گردیده‌اند، بیش از اندازه نیستند.

۷- اگر مشخص شود که داده‌های شخصی ارائه گردیده، نادرست هستند یا نباید مبادله می‌شده‌اند، مراتب باید فوری اعلام شود. گمرکی که چنین داده‌هایی را دریافت کرده است باید داده‌های مزبور را اصلاح یا حذف کند.

۸- گمرکات باید ارائه یا دریافت داده‌های شخصی مبادله شده به‌موجب این موافقتنامه را ثبت کنند.

۹- گمرکات باید اقدامات امنیتی لازم را برای حفاظت از داده‌های شخصی مبادله شده به‌موجب این موافقتنامه از دسترسی، اصلاح یا حذف غیرمجاز، اتخاذ کنند.

ماده ۱۹- معافیت‌ها

۱- چنانچه هر کمک درخواستی به موجب این موافقتنامه، حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا سایر منافع اساسی ملی طرف متعاقد درخواست‌شونده را نقض کند یا به هرگونه منافع تجاری یا حرفه‌ای مشروع خدشه وارد نماید، یا با قوانین ملی طرف درخواست‌شونده منطبق نباشد، طرف متعاقد مذکور می‌تواند از ارائه این کمکها خودداری نماید یا با توجه به چنان قیود و شرایطی، همان‌گونه که ممکن است نیاز داشته باشد، آنها را ارائه نماید.

۲- اگر گمرک درخواست‌کننده، چنانچه درخواست مشابهی از سوی گمرک درخواست‌شونده مطرح شود، توانایی برآوردن آن را نداشته باشد، در درخواست خود این واقعیت را مورد توجه قرار خواهد داد. برآوردن چنین درخواستی به صلاحدید گمرک درخواست‌شونده خواهد بود.

۳- چنانچه دلایلی وجود داشته باشد که ارائه کمک در تحقیق، تعقیب و اقدامات جاری خللی ایجاد خواهد کرد، می توان آن را به تعویق انداخت. در چنین مواردی گمرک درخواست شونده برای تعیین اینکه آیا می توان ارائه کمک را موکول به قیود و شرایطی نمود که گمرک درخواست شونده ممکن است مشخص نماید، با گمرک درخواست کننده مشورت خواهد کرد.

۴- اگر گمرک درخواست شونده معتقد باشد که کوشش مورد نیاز برای انجام درخواست به طور وضوح برای منفعت در نظر گرفته شده برای گمرک درخواست کننده نامناسب است می تواند از کمک درخواست شده امتناع نماید.

۵- چنانچه از ارائه کمک امتناع شود یا ارائه آن به تعویق بیفتد، دلایل امتناع یا تعویق ارائه خواهد شد.

ماده ۲۰- هزینه ها

۱- با رعایت بندهای (۲) و (۳) این ماده هزینه های صرف شده در اجرای این موافقتنامه توسط طرف متعاقد درخواست شونده تقبل خواهد شد.

۲- مخارج و هزینه های پرداختی به کارشناسان و گواهان و همچنین هزینه های مترجمان متون و مترجمان هم زمان که کارمند دولت نباشند، توسط طرف متعاقد درخواست کننده تقبل خواهد شد.

۳- چنانچه برای اجرای درخواست، هزینه های زیاد یا غیرمتعارف مورد نیاز باشد، طرفهای متعاقد به منظور تعیین قیود و شرایطی که به موجب آن درخواست باید اجراء شود و همچنین روشی که به موجب آن هزینه ها باید تقبل شود، با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۲۱- اجراء و اعمال موافقتنامه

۱- در اجرای این موافقتنامه، طرفهای متعاقد باید اقدامات لازم را اتخاذ کنند تا در حد امکان اطمینان حاصل کنند که مأموران آنها که مسؤول تحقیق یا

مبارزه با جرائم گمرکی هستند در ارتباط مستقیم و شخصی با یکدیگر خواهند ماند.

۲- گمرکات در خصوص ترتیبات مربوط به تسهیل در اجراء و اعمال این موافقتنامه بین خویش، تصمیم‌گیری خواهند نمود.

ماده ۲۲- قلمرو اجرائی موافقتنامه

این موافقتنامه در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و قلمرو جمهوری آذربایجان اعمال خواهد شد.

ماده ۲۳- اضافات و اصلاحات

هرگونه الحاقیه یا اصلاحیه در مورد این موافقتنامه، با رضایت متقابل طرفهای متعاقد قابل انجام است. الحاقیه‌ها یا اصلاحیه‌های مذکور به صورت تشریفات (پروتکل‌های) جداگانه که بخش جدایی‌ناپذیر این موافقتنامه خواهند بود، تنظیم می‌شوند و طبق تشریفات مقرر در ماده (۲۶) این موافقتنامه لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۲۴- تعهدات بین‌المللی دیگر

مفاد این موافقتنامه، بر حقوق و تعهدات که طرفهای متعاقد ناشی از پیمان‌های بین‌المللی دیگر که عضو آنها هستند، تأثیر نخواهد گذاشت.

ماده ۲۵- حل و فصل اختلافات

- ۱- هرگونه اختلاف بین گمرکات راجع به تفسیر یا اجرای این موافقتنامه تا حد امکان از طریق مذاکرات بین آنها حل و فصل خواهد شد.
- ۲- اختلافاتی که راه حلی برای آنها یافت نشود، از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۶- لازم‌الاجراء شدن، مدت و فسخ

- ۱- این موافقتنامه در اولین روز تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی لازم‌الاجراء خواهد شد که به وسیله آن طرفهای متعاقد یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک از تکمیل تشریفات داخلی خود که برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه ضروری است، آگاه نموده باشند.

۲- این موافقتنامه برای مدت نامحدود منعقد شده است ولی هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند در هر زمان با ارائه اطلاعیه از طریق مجاری دیپلماتیک آن را فسخ کند.
۳- فسخ سه‌ماه از تاریخ ارائه اطلاعیه فسخ به طرف متعاقد دیگر نافذ خواهد شد، با این وجود اقدامات جاری در زمان فسخ، طبق مفاد این موافقتنامه تکمیل خواهد شد.
۴- موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان در خصوص همکاری و کمک متقابل در امور گمرکی امضاء شده در تاریخ ۳۰ اردیبهشت ۱۳۸۱ هجری شمسی برابر با ۲۰ می ۲۰۰۲ میلادی در تهران، در تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه فسخ خواهد شد.
به منظور گواهی مراتب بالا، امضاءکنندگان زیر که به‌طور مقتضی مجاز شده‌اند، این موافقتنامه را امضاء کرده‌اند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۳۹۴/۱۲/۴ هجری شمسی برابر با ۲۰۱۶/۲/۲۳ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، آذربایجانی و انگلیسی که همه متون دارای اعتبار یکسان هستند، تنظیم گردید. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری آذربایجان	دولت جمهوری اسلامی ایران
آیدین علی‌یف	مسعود کرباسیان
رئیس کمیته دولتی گمرک	رئیس کل گمرک
جمهوری آذربایجان	جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و شش ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سوم آذرماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۵/۱۰/۱ به تأیید شورای نگهبان رسید.

علی لازیبجانی